

4. kapitola

MALÉ KOTĚ, VELKÉ STAROSTI

Na tak malé kotě zvládne Tigi nadělat za krátkou dobu poměrně dost velkou spoušť.

Když vejdu do svého pokoje, okamžitě si všimnu knih povalujících se všude po podlaze a převržené sklenice s vodou, kolem které se rozlévá velická kaluž. Ačkoliv se nervózně rozhlížím kolem sebe, malou uličnici nikde nevidím.

„Tigi,“ řeknu tiše.

„Vylez ven, neboj se.“

Zpod polštáře na mojí posteli

vykoukne kočičí čumáček. Tigi nakloní hlavičku na stranu a podívá se na mě, jako by říkala: *Aha, tak tady jsi!*

Vezmu ji do náruče. „Ty jsi snad to nejroztomilejší kotátko na světě!“ pošeptám jí a přitisknu tvář k její hebké srsti. Tigi hlasitě přede.

Vtom mi přijde zpráva od Káti:

Jako fakt?

To ti rodiče konečně dovolili mít kotě?

Už se nemůžu dočkat, až ho uvidím!

18:03✓✓

Nemám to srdce říct Kátě, jak se věci doopravdy mají, a tak jí pošlu jen několik srdíček.

Za chvíli slyším, jak táta volá, že si odskočí koupit pár věcí do večerky, takže se hned pustím do výcviku Tigi. Hodlám ji co nejdřív naučit používat kočičí záchod.

Na své oblíbené stránce o domácích mazlíčcích jsem našla několik opravdu dobrých rad. Psalo se tam, že mám

